

Iubita mea

Casian Maftei

Iubita mea e ca o insulă în vânt...

Când râde, răscolește brazde de pământ
Pe sub copitele puilor de buburuză;
Ea cade, totdeauna, ca o frunză,

pe orice fel de apă i-ar ieși în cale,
Și nu-și arată ramurile sale,
Decât arar, și-atunci cu mare gust,
Ca strugurii sub brumă, plini de must...

Ea strânge laude și-mparte daruri.
O vezi ades, pe sub măslini, și pruni, și lauri,
Și galopează despletită, înspre cornul Lunii,
Ca să surâdă-n noapte, peste coama lumii,

Și ochii-i negri strălucesc ca focul,
Și sar scântei și se aprinde locul,
În care își primește, sărmanul chip de lut,
O strângere de mâna și ultimul sărut...